

нытъ, до които не е могло да ся възвыши само отъ себя. Тыя истинны съставляватъ догматическѣтъ часть на откровеніето. А за напвление на волѣтъ Онъ е далъ *положителны законы*. Наконецъ, дѣйствиємъ св. Духа, и по заслугытъ на І. Христа, Богъ е далъ челоуѣку еднѣ внутреннѣ помощъ, чрезъ който, называемѣ *благодать*, Онъ е въстановилъ челоуѣка въ свободното му стремленіе къмъ истиннѣтъ и къмъ доброто.

Челоуѣкътъ може, слѣдователно, да ся разгледа въ двояко нравствен-но отношеніе; отъ еднѣ странѣ, самъ по себе, вънъ отъ *благодать*-тъ, отъ другѣ же, подъ дѣйствиє-